

Arrest

nr. 302 221 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U hebt de Pashtun etniciteit en bent een moslim van de soennitische streek. U ging tot de twaalfde graad naar school. U bent afkomstig uit War Garam, een dorp gelegen in het Dara-e-Pech district van de provincie Kunar.

Uw vader (...) was majoor bij de publieke ordehandhaving, een eenheid van de politie die later bij het leger werd ondergebracht. Uw broer (...) werkte bij het discovery departement van de Nationale

Veiligheidsdienst ("NDS"). Omwille van hun werkzaamheden voor de overheid ontvingen zij bedreigingen van de taliban. Hierdoor verhuisde uw familie meermaals van provincie. Uw laatste thuisadres, was in Kabul, waar u gedurende een veertiental jaar woonde in Shah Baba Maina, district 12, blok 13, straatnummer 16. Hier woonde u tot aan uw vertrek samen met uw vader (...), uw moeder (...), uw broers (...) en J(...), uw vrouw (...) en zoon (...). Verder woonden ook uw schoonzus en neef op dit adres. Uw broer (...) werd, ongeveer een maand voor de machtsovername, gedood door de taliban.

Van 19 december 2019 tot aan de machtsovername werkte u voor Kabul Skyscraper Service ("KSS"). Dit bedrijf was verantwoordelijk voor klanten ondersteuning en dienstverlening in naam van MTN. U startte op de afdeling "data-entry". Rond december 2020 werd u een medewerker van het callcenter. MTN had verschillende departementen waar KSS-medewerkers waren tewerkgesteld, waaronder: het callcenter, de data-entry, sms-chat, distributie van simkaarten, Delight 2 simkaarten. Delight 2 simkaarten waren voorbehouden aan de politie en het nationale leger.

Tien dagen voor de machtsovername kreeg u telefoon van Mulla Hazbullah van het Islamitisch Emiraat. Hij vroeg u om informatie over de Delight 2 simkaart en meer bepaald de gegevens (naam, telefoonnummer en locatie) van overheidspersoneel te verstrekken. U ging hier niet op in. Twee dagen later werd u opnieuw gebeld door dezelfde persoon met hetzelfde verzoek. U weigerde wederom uw medewerking, waarop u werd bedreigd. U meldde dit incident bij de politie en uw supervisor. Laatstgenoemde verschaftte u inloggegevens waardoor u van thuis uit kon werken. Hetgeen u nog zeven dagen, tot aan de machtsovername, deed. De dag van de machtsovername ging u voor uw veiligheid naar het huis van uw zus in Khair Khana. De volgende dag kwam de taliban naar uw huis op zoek naar u. Uw vader en jongere broer (...) werden meegenomen. Uw oom ging samen met de dorpsouderen op zoek naar hen maar zonder resultaat. De zevende dag na de val van het land kwam de taliban terug naar uw huis op zoek naar u. Ze sloegen de vrouwen. Hierna verliet u onder druk van uw familie het land en verhuisde uw familie naar het huis van uw paternale oom in Kabul, (...), district 12, eerste blok in straat 3.

U verliet Afghanistan de achtste dag van de machtsovername vanuit Nimroz. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk naar België waar u op 28 januari 2022 aankwam. Op 1 februari 2022 dient u hier een verzoek om internationale bescherming in.

In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u weigerde gegevens van overheidspersoneel te verstrekken.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ("CGVS") de volgende originele documenten neer: uw arbeidsovereenkomst en inloggegevens van KSS, verschillende werkdocumenten en certificaten van uw vader en broer (...). Uw arbeidsovereenkomst in België. Verder legt u ook een kopie van uw taskara alsook vier foto's van u en uw familie over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er verder door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de

gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u uw medewerking weigerde. De taliban verzocht u om informatie te verstrekken over de gebruikers van Delight 2 simkaarten. Deze simkaarten waren voorbehouden aan de politie en het nationale leger. U gaf hier geen gehoor aan. Incoherenties en onwaarschijnlijkheden in uw relaas maken echter dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst verklaart u dat uw familie reeds jarenlang bedreigd werd in uw geboortedorp War Garam (gelegen in het Dara-e-Pech district van de provincie Kunar) omdat uw vader (...) en uw broer (...) voor de overheid werkten (CGVS p. 20).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U stelt dat uw vader deel zou hebben uitgemaakt van de publieke ordehandhaving, een eenheid die oorspronkelijk onder de politie viel maar twee jaar voor uw vader met pensioen ging, werd overgeheveld naar het leger (CGVS p. 12). Uw broer (...) zou werkzaam zijn geweest voor de NDS meer bepaald als hoofd van het "discovery departement" in Laghman. Telkens er een aanvaring was tussen de overheid en de taliban, werd uw familie hiervan verdacht. De dorpelingen waren van mening dat uw broer info verzamelde over de taliban en dit doorspeelde aan uw vader die een aanval organiseerde. U geeft aan dat de bedreigingen toenamen toen de dorpelingen de job van uw vader achterhaalden (CGVS p. 15).

Uw verklaringen weten echter niet te overtuigen omwille van het volgende:

Gevraagd hoe de dorpelingen op de hoogte waren van de werkzaamheden van uw vader stelt u dat laatstgenoemde een aantal keer in zijn uniform naar huis kwam en de mensen dit zagen. Ook zouden collega's hem bezoeken in overheidswagens. Dat uw vader enerzijds om veiligheidsredenen geen gebruik zou maken van zijn veiligheidsagenten en overheidsauto maar anderzijds wel in uniform naar huis zou komen en thuis collega's zou ontvangen, overtuigt allerminst (CGVS p. 11). Temeer gezien u verklaarde dat in uw dorp de meeste mensen banden hadden met de taliban (CGVS p. 15). Gezien het voorgaande is het eigenaardig dat uw vader niet omzichtiger te werk ging (CGVS p. 11).

Door deze bedreigingen verhuisde uw familie naar Kabul (CGVS p. 15). Volgens u, stopten de dreigementen daar echter niet. Ook in Kabul zou uw vader nog steeds dreigtelefoontjes ontvangen. U werpt op dat u hier destijds niet over werd ingelicht omdat uw ouders u niet ongerust wilden maken (CGVS p. 20). Dat u hiervan niet op de hoogte was, overtuigt allerminst. Indien uw vader daadwerkelijk bedreigd werd kan redelijkerwijs worden verwacht dat uw familie de nodige voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zou nemen. Voorts zijn uw verklaringen, in dit verband, wederom dubieus en tegenstrijdig. Waar u enerzijds stelt dat uw vader bedreigd werd tot hij met pensioen ging (CGVS p. 15), zegt u anderzijds dat hij altijd bedreigd werd (CGVS p. 20).

Ook over de wijze waarop de werkzaamheden van uw broer (...) aan het licht kwamen legt u contradictorische verklaringen af. Aanvankelijk stelt u immers dat er een militaire unit van de NDS in de regio was gestationeerd en insinueert u dat de dorpelingen via deze unit op de hoogte zouden zijn van de activiteiten van uw broer (CGVS p. 13). Even later spreekt u zichzelf uitdrukkelijk tegen en zegt u dat uw broer achtervolgd werd toen hij op weg was naar een checkpost in afgelegen gebied en ze zo zijn betrekking achterhaalden (CGVS p. 15). Tot slot werpt u op dat het moeilijk geheim te houden was om voor de NDS te werken (CGVS p. 13). Vreemd genoeg is geheimhouding een cruciaal onderdeel van deze job.

U oppert dat uw broer (...) op weg naar het werk vermoord werd door de taliban d.m.v. een "targeted killing". U staaft dit niet met stukken. Rekening houdend met de beschikbare informatie en met uw andere

verklaringen kan het feit dat uw broer werd neergeschoten ontkend noch bevestigd worden door het CGVS (CGVS p. 20-21). Zelfs in het geval uw broer werkelijk gedood werd, dient volledigheidshalve vermeld te worden dat dit geen impact heeft op uw beweerdde nood aan internationale bescherming. Wat uw situatie betreft, kan immers vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. **Meer nog, u stelt uitdrukkelijk dat u nooit persoonlijk problemen hebt ondervonden omwille van het werk van uw broer of uw vader voor de overheid (CGVS p. 21).** Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Verder beweert u dat u van 19 december 2019 tot aan de machtsovername in het callcenter van KSS, voor MTNcompany, werkte. Hoewel het CGVS uw werkzaamheden bij het KSS op zich niet betwist, zijn uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u, omwille van deze activiteiten, zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk.

U stelt dat u tien dagen voor de machtsovername gebeld werd door de taliban. De beller kende uw naam en functie en vroeg u om informatie te verstekken over de Delight 2 simkaart die gebruikt werden door overheidspersoneel. U moest de telefoonnummers en de details van deze abonnees doorgeven (CGVS p. 14). De taliban was geïnteresseerd in de namen en locatie van het overheidspersoneel (CGVS p. 17). U weigerde dit te doen. (CGVS p. 14). Twee dagen later werd u opnieuw gebeld door de taliban met hetzelfde verzoek, wederom weigerde u uw medewerking, waarop u bedreigd werd. Indien u uw taak niet zou uitvoeren zouden ze u en uw familie vermoorden (CGVS p. 14 en 17 en 18).

Hierbij kunnen de volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreest is de wijze waarop de taliban uw betrekking bij de KSS en uw contactgegevens achterhaalden weinig plausibel. U beweert dat de taliban over deze informatie beschikten omdat twee dichte vrienden van u, (...) en (...) genaamd, de taliban vervoegden (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen wisten deze personen dat uw familie banden had met de overheid. Gezien het voorgaande is het volstrekt onlogisch dat zij uitgerekend u benaderden om gegevens van overheidspersoneel door te spelen. De taliban nam hiermee immers een enorm risico. Indien uw familieleden voor de overheid werkten, konden zij redelijkerwijs verwachten dat u de politie hierover zou inlichten, hetgeen u ook deed. Daar uw familie verdacht werd van samenwerking met de overheid was u allerm minst de geschikte kandidaat om informatie over overheidspersoneel aan de taliban te verschaffen. Indien de taliban daadwerkelijk de werknemers van uw callcenter benaderde om van gegevens van overheidspersoneel te verkrijgen, dreigden zij hun werkwijze aan het licht te brengen door u te contacteren.

Vervolgens beweert u dat u toegang zou hebben tot de naam en locatie van de gebruikers van Delight 2 en de taliban deze informatie nodig had om "targeted killings" uit te voeren (CGVS p. 16-17). Er kunnen vraagtekens worden geplaatst bij het nut van deze gegevensverzameling voor de taliban. De mensen die naar het callcenter belden waren immers laag- of ongeschoolden die hulp nodig hadden bij de installatie van hun pakket (CGVS p. 8 en 16). Het ging bijgevolg om lagere profielen met name: gewone soldaten en politieagenten en niet om hoge overheidsfunctionarissen. Waarom de taliban dusdanig veel moeite zou doen om de namen van deze personen te achterhalen is een raadsel. Bovendien verklaarde u dat u de persoonlijke informatie van gebruikers van Delight 2 niet kon inzien. U had geen toegang tot de identiteit: naam, foto, taskara of het adres van de gebruiker. U had enkel toegang tot het technisch gedeelte met name: de simkaart info en welke pakketten en diensten de abonnee gebruikte. Slechts wanneer een gebruiker van Delight 2 u belde u kon u zien vanwaar hij belde en introduceerde de klant zich met naam en toenaam. Het was voor u bijgevolg helemaal niet eenvoudig om relevante gegevens van overheidspersoneel aan de taliban door te spelen (CGVS p. 16).

De dag na dit tweede telefoontje deed u aangifte bij het politiebureau van zone 12. De politie zou uw zaak bekijken. Uw simkaart werd bijgehouden voor verder onderzoek (CGVS p. 14). U vernam echter niets meer van de politie (CGVS p. 18). Dit is eigenaardig daar deze zaak de politie rechtstreeks aanbelangde. Vervolgens bracht u uw supervisor Mansour van dit alles op de hoogte. Deze gaf u een gebruikersnaam en wachtwoord zodat u uw werkzaamheden van thuis kon uitoefenen. Vreemd genoeg stelt u dat uw supervisor uw veiligheid op kantoor kon garanderen maar thuis niet. Het kantoor was namelijk uitgerust met kogelbestendige deuren (CGVS p. 14). Thuis werken was dus niet de veiligste optie. Temeer gezien

u oppert dat een collega uit het callcenter, (...) genaamd, voor zijn huis werd vermoord door de taliban (CGVS p. 19). Dit incident zou 1,5 maanden, voor de bedreigingen aan uw adres startten, hebben plaatsgevonden. Dat u gezien dit precedent ervoor opteerde om uw werkzaamheden van thuis uit voor te zetten overtuigt allermintst. U stelt immers dat de taliban u wist wonen (CGVS p. 19). Met deze inloggegevens kon u bovendien ook vanop een ander adres dan uw thuisadres werken.

Verder kan u merkwaardig genoeg niet zeggen of er andere collega's gelijkaardige problemen ervoeren. U werpt op dat mensen op het werk hun problemen niet deelden (CGVS p. 19). Indien dit incident met uw collega daadwerkelijk plaatsvond, is het volstrekt onlogisch dat uw werkgever zijn personeel niet inlichtte over deze dreiging en ook geen voorzorgs-veiligheidsmaatregelen nam om toekomstige incidenten te voorkomen (CGVS p. 19).

U werkte nog 7 dagen van thuis uit (CGVS p. 18) tot aan de machtsovername (CGVS p. 14). Eigenaardig genoeg vernam u gedurende die periode niets meer van de taliban. U beweert dat zij u niet meer konden bereiken daar uw eigen simkaart bij de politie was en u voortaan gebruikmaakte van de familie simkaart, die niet was gedeeld met vrienden of collega's (CGVS p. 18). Indien uw voormalige vrienden daadwerkelijk bij de taliban waren, is het weinig aannemelijk dat zij u niet meer konden bereiken (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen wisten zij u immers wonen (CGVS p. 19). In dit verband is het vreemd dat de taliban geen gevolg gaf aan hun eerder geuite bedreiging. Door hun passieve optreden gaven ze u immers de mogelijkheid te ontkomen.

U zegt dat uw vader u tijdens de machtsovername adviseerde om naar het huis van uw zus te gaan omdat u een doelwit van de taliban was en hij vreesde dat u anders vermoord zou worden. Dat uw vader, waarvan u beweert dat hij voor de ANSF had gewerkt, zelf thuis bleef overtuigt allermintst. Hiernaar gevraagd, oppert u dat uw vader met pensioen was en niet dacht dat hij problemen zou krijgen (CGVS p. 19). Dit staat haaks op uw verklaringen dat uw vader altijd bedreigd werd (CGVS p. 20) en de taliban over zijn verleden en job wisten (CGVS p. 19). Gevraagd waarom uw vader en broer werden meegenomen stelt u immers dat er altijd een dreiging was voor uw familie omdat uw vader altijd werd verdacht van samenwerking met de overheid (CGVS p. 20). Verder verklaarde u ook dat de taliban reeds bij het tweede dreigetelefoontje, ongeveer 10 dagen voor machtsovername, alle details over uw familie had. U zegt: "ze wisten ons adres en over mijn broers, ze hadden alle info over ons (CGVS p. 14)." Dat uw familie gezien dit alles gewoon thuisbleef, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees.

U haalt aan dat de taliban u wist wonen omdat vrienden van u bij de taliban gingen. Via hen zou de taliban alle details over uw familie hebben (CGVS p. 17). Indien deze personen uw familie zo goed kenden, is het eigenaardig dat zij uw zus en paternale oom niet wisten wonen. Voorts bent u merkwaardig genoeg ook niet op de hoogte van de huidige functie van uw voormalige vrienden bij de taliban (CGVS p. 19). Nochtans staat u nog steeds in contact met vrienden uit uw buurt (CGVS p. 21). U werd dus in de gelegenheid gesteld hierover informatie in te winnen. Dat u dit niet deed, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees.

U stelt dat uw vader en uw jongere broer (...), de tweede avond van de machtsovername meegenomen werden door de taliban. Sindsdien heeft u niets meer van hen vernomen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Vooreerst is het volstrekt onlogisch dat uw vader zich daar nog steeds zou ophouden na de machtsovername indien hij daadwerkelijk voor de ANSF werkzaam was. Vervolgens oppert u dat uw oom samen met de dorpsouderen naar het politiestation ging om uw vader en broer daar te zoeken. U geeft aan dat het politiestation toen al overgenomen was door de taliban. In voorkomend geval is het eigenaardig dat de taliban wist om wie het ging en informatie aan uw oom verstrekten (CGVS p. 14). U vermoedt dat uw vader en broer werden meegenomen naar Nangarhar en daar werden vermoord. U staaft dit echter niet. Dit betreft dan ook een blote bewering van u (CGVS p. 20). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de verdwijning van uw vader en uw jongere broer toont u de problematische situatie waarin deze laatsten zich volgens uw verklaringen bevinden niet aan.

Dat uw moeder en zussen na de machtsovername, gedurende 7 dagen, alleen in het huis in Kabul bleven, overtuigt allermintst (CGVS p. 14). Temeer gezien de taliban daar op de tweede dag al langskwamen en uw vader en jongere broer meenamen. Slechts na uw vertrek verhuisde uw familie naar het huis van uw paternale oom gelegen in Kabul, Ahmad Shah Baba Maina, district 12, eerste blok in straat 3. Volgens uw verklaringen stellen zij het bovendien goed (CGVS p. 6).

Ter volledigheid merkt het CGVS ook nog op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit gezegd zijnde heeft u zowel in Oostenrijk als in Bulgarije wel reeds een aanvraag om internationale bescherming ingediend, nadat uw vingerafdrukken er werden afgenomen. Het feit dat u er uw asielpcedure niet hebt afgewacht en besloot verder te reizen naar België en u alsook heeft nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het niet geloofwaardig dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer, zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. De kopie van uw taskara vormt hoogstens een indicatie van uw identiteit. Ook de andere originele documenten die u voorlegt met name: uw arbeidsovereenkomst en inloggegevens van KSS, verschillende werkdocumenten en certificaten van uw vader en broer (...). Uw arbeidsovereenkomst in België, kunnen geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Deze vormen immers geen bewijs van uw ingeroepen vrees. Dit geldt eveneens voor de kopieën van foto's van u en uw familie, die u neerlegt. Aangaande deze foto's dient opgemerkt dat ook deze niet volstaan om uw asielaanspraak te bewijzen. Foto's geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de exacte omstandigheden waarin de foto's werden genomen. Deze foto's vormen evenmin een bewijs van uw persoonlijke vervolging. Deze foto's werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS. Er moet hierbij immers worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info toegevoegd aan blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij

vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM

worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afg_hanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door

het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het

is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 Antifolterverdrag, van de artikelen 6 en 7 BUPO-Verdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, §§ 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht als volgt:

“Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er verder door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etniciteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u uw medewerking weigerde. De taliban verzocht u om informatie te verstrekken over de gebruikers van Delight 2 simkaarten. Deze simkaarten waren voorbehouden aan de politie en het nationale leger. U gaf hier geen gehoor aan. Incoherenties en onwaarschijnlijkheden in uw relaas maken echter dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst verklaart u dat uw familie reeds jarenlang bedreigd werd in uw geboortedorp War Garam (gelegen in het Dara-e-Pech district van de provincie Kunar) omdat uw vader (...) en uw broer (...) voor de overheid werkten (CGVS p. 20).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U stelt dat uw vader deel zou hebben uitgemaakt van de publieke ordehandhaving, een eenheid die oorspronkelijk onder de politie viel maar twee jaar voor uw vader met pensioen ging, werd overgeheveld naar het leger (CGVS p. 12). Uw broer (...) zou werkzaam zijn geweest voor de NDS meer bepaald als hoofd van het "discovery departement" in Laghman. Telkens er een aanvaring was tussen de overheid en de taliban, werd uw familie hiervan verdacht. De dorpelingen waren van mening dat uw broer info verzamelde over de taliban en dit doorspeelde aan uw vader die een aanval organiseerde. U geeft aan dat de bedreigingen toenamen toen de dorpelingen de job van uw vader achterhaalden (CGVS p. 15).

Uw verklaringen weten echter niet te overtuigen omwille van het volgende:

Gevraagd hoe de dorpelingen op de hoogte waren van de werkzaamheden van uw vader stelt u dat laatstgenoemde een aantal keer in zijn uniform naar huis kwam en de mensen dit zagen. Ook zouden collega's hem bezoeken in overheidswagens. Dat uw vader enerzijds om veiligheidsredenen geen gebruik zou maken van zijn veiligheidsagenten en overheidsauto maar anderzijds wel in uniform naar huis zou komen en thuis collega's zou ontvangen, overtuigt allermint (CGVS p. 11). Temeer gezien u verklaarde dat in uw dorp de meeste mensen banden hadden met de taliban (CGVS p. 15). Gezien het voorgaande is het eigenaardig dat uw vader niet omzichtiger te werk ging (CGVS p. 11).

Door deze bedreigingen verhuisde uw familie naar Kabul (CGVS p. 15). Volgens u, stopten de dreigementen daar echter niet. Ook in Kabul zou uw vader nog steeds dreigtelefoontjes ontvangen. U werpt op dat u hier destijds niet over werd ingelicht omdat uw ouders u niet ongerust wilden maken (CGVS p. 20). Dat u hiervan niet op de hoogte was, overtuigt allermint. Indien uw vader daadwerkelijk bedreigd werd kan redelijkerwijs worden verwacht dat uw familie de nodige voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zou nemen. Voorts zijn uw verklaringen, in dit verband, wederom dubieus en tegenstrijdig. Waar u enerzijds stelt dat uw vader bedreigd werd tot hij met pensioen ging (CGVS p. 15), zegt u anderzijds dat hij altijd bedreigd werd (CGVS p. 20).

Ook over de wijze waarop de werkzaamheden van uw broer (...) aan het licht kwamen legt u contradictorische verklaringen af. Aanvankelijk stelt u immers dat er een militaire unit van de NDS in de regio was gestationeerd en insinueert u dat de dorpelingen via deze unit op de hoogte zouden zijn van de activiteiten van uw broer (CGVS p. 13). Even later spreekt u zichzelf uitdrukkelijk tegen en zegt u dat uw broer achtervolgd werd toen hij op weg was naar een checkpost in afgelegen gebied en ze zo zijn betrekking achterhaalden (CGVS p. 15). Tot slot werpt u op dat het moeilijk geheim te houden was om voor de NDS te werken (CGVS p. 13). Vreemd genoeg is geheimhouding een cruciaal onderdeel van deze job.

U oppert dat uw broer (...) op weg naar het werk vermoord werd door de taliban d.m.v. een "targeted killing". U staaft dit niet met stukken. Rekening houdend met de beschikbare informatie en met uw andere verklaringen kan het feit dat uw broer werd neergeschoten ontkend noch bevestigd worden door het CGVS (CGVS p. 20-21). Zelfs in het geval uw broer werkelijk gedood werd, dient volledigheidshalve vermeld te worden dat dit geen impact heeft op uw beweerde nood aan internationale bescherming. Wat uw situatie betreft, kan immers vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. **Meer nog, u stelt uitdrukkelijk dat u nooit persoonlijk problemen hebt ondervonden omwille van het werk van uw broer of uw vader voor de overheid (CGVS p. 21).** Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Verder beweert u dat u van 19 december 2019 tot aan de machtsovername in het callcenter van KSS, voor MTNcompany, werkte. Hoewel het CGVS uw werkzaamheden bij het KSS op zich niet betwist, zijn uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u, omwille van deze activiteiten, zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk.

U stelt dat u tien dagen voor de machtsovername gebeld werd door de taliban. De beller kende uw naam en functie en vroeg u om informatie te verstekken over de Delight 2 simkaart die gebruikt werden door overheidspersoneel. U moest de telefoonnummers en de details van deze abonnees doorgeven (CGVS p. 14). De taliban was geïnteresseerd in de namen en locatie van het overheidspersoneel (CGVS p. 17). U weigerde dit te doen. (CGVS p. 14). Twee dagen later werd u opnieuw gebeld door de taliban met hetzelfde verzoek, wederom weigerde u uw medewerking, waarop u bedreigd werd. Indien u uw taak niet zou uitvoeren zouden ze u en uw familie vermoorden (CGVS p. 14 en 17 en 18).

Hierbij kunnen de volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst is de wijze waarop de taliban uw betrekking bij de KSS en uw contactgegevens achterhaalden weinig plausibel. U beweert dat de taliban over deze informatie beschikten omdat twee dichte vrienden van u, (...) en (...) genaamd, de taliban vervoegden (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen wisten deze personen dat uw familie banden had met de overheid. Gezien het voorgaande is het volstrekt onlogisch dat zij uitgerekend u benaderden om gegevens van overheidspersoneel door te spelen. De taliban nam hiermee immers een enorm risico. Indien uw familieleden voor de overheid werkten, konden zij redelijkerwijs verwachten dat u de politie hierover zou inlichten, hetgeen u ook deed. Daar uw familie verdacht werd van samenwerking met de overheid was u allerminst de geschikte kandidaat om informatie over overheidspersoneel aan de taliban te verschaffen. Indien de taliban daadwerkelijk de werknemers van uw callcenter benaderde om van gegevens van overheidspersoneel te verkrijgen, dreigden zij hun werkwijze aan het licht te brengen door u te contacteren.

Vervolgens beweert u dat u toegang zou hebben tot de naam en locatie van de gebruikers van Delight 2 en de taliban deze informatie nodig had om "targeted killings" uit te voeren (CGVS p. 16-17). Er kunnen vraagtekens worden geplaatst bij het nut van deze gegevensverzameling voor de taliban. De mensen die naar het callcenter belden waren immers laag- of ongeschoolden die hulp nodig hadden bij de installatie van hun pakket (CGVS p. 8 en 16). Het ging bijgevolg om lagere profielen met name: gewone soldaten en politieagenten en niet om hoge overheidsfunctionarissen. Waarom de taliban dusdanig veel moeite zou doen om de namen van deze personen te achterhalen is een raadsel. Bovendien verklaarde u dat u de persoonlijke informatie van gebruikers van Delight 2 niet kon inzien. U had geen toegang tot de identiteit: naam, foto, taskara of het adres van de gebruiker. U had enkel toegang tot het technisch gedeelte met name: de simkaart info en welke pakketten en diensten de abonnee gebruikte. Slechts wanneer een gebruiker van Delight 2 u belde u kon u zien vanwaar hij belde en introduceerde de klant zich met naam en toenaam. Het was voor u bijgevolg helemaal niet eenvoudig om relevante gegevens van overheidspersoneel aan de taliban door te spelen (CGVS p. 16).

De dag na dit tweede telefoontje deed u aangifte bij het politiebureau van zone 12. De politie zou uw zaak bekijken. Uw simkaart werd bijgehouden voor verder onderzoek (CGVS p. 14). U vernam echter niets meer van de politie (CGVS p. 18). Dit is eigenaardig daar deze zaak de politie rechtstreeks aanbelangde.

Vervolgens bracht u uw supervisor Mansour van dit alles op de hoogte. Deze gaf u een gebruikersnaam en wachtwoord zodat u uw werkzaamheden van thuis kon uitoefenen. Vreemd genoeg stelt u dat uw supervisor uw veiligheid op kantoor kon garanderen maar thuis niet. Het kantoor was namelijk uitgerust met kogelbestendige deuren (CGVS p. 14). Thuis werken was dus niet de veiligste optie. Temeer gezien u oppert dat een collega uit het callcenter, (...) genaamd, voor zijn huis werd vermoord door de taliban (CGVS p. 19). Dit incident zou 1,5 maanden, voor de bedreigingen aan uw adres startten, hebben plaatsgevonden. Dat u gezien dit precedent ervoor opteerde om uw werkzaamheden van thuis uit voor te zetten overtuigt allerminst. U stelt immers dat de taliban u wist wonen (CGVS p. 19). Met deze inloggegevens kon u bovendien ook vanop een ander adres dan uw thuisadres werken.

Verder kan u merkwaardig genoeg niet zeggen of er andere collega's gelijkaardige problemen ervoeren. U werpt op dat mensen op het werk hun problemen niet deelden (CGVS p. 19). Indien dit incident met uw collega daadwerkelijk plaatsvond, is het volstrekt onlogisch dat uw werkgever zijn personeel niet inlichtte over deze dreiging en ook geen voorzorgs-veiligheidsmaatregelen nam om toekomstige incidenten te voorkomen (CGVS p. 19).

U werkte nog 7 dagen van thuis uit (CGVS p. 18) tot aan de machtsovername (CGVS p. 14). Eigenaardig genoeg vernam u gedurende die periode niets meer van de taliban. U beweert dat zij u niet meer konden bereiken daar uw eigen simkaart bij de politie was en u voortaan gebruikmaakte van de familie simkaart, die niet was gedeeld met vrienden of collega's (CGVS p. 18). Indien uw voormalige vrienden daadwerkelijk bij de taliban waren, is het weinig aannemelijk dat zij u niet meer konden bereiken (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen wisten zij u immers wonen (CGVS p. 19). In dit verband is het vreemd dat de taliban geen gevolg gaf aan hun eerder geuite bedreiging. Door hun passieve optreden gaven ze u immers de mogelijkheid te ontkomen.

U zegt dat uw vader u tijdens de machtsovername adviseerde om naar het huis van uw zus te gaan omdat u een doelwit van de taliban was en hij vreesde dat u anders vermoord zou worden. Dat uw vader, waarvan u beweert dat hij voor de ANSF had gewerkt, zelf thuis bleef overtuigt allerminst. Hiernaar gevraagd, oppert u dat uw vader met pensioen was en niet dacht dat hij problemen zou krijgen (CGVS p. 19). Dit staat haaks op uw verklaringen dat uw vader altijd bedreigd werd (CGVS p. 20) en de taliban over zijn verleden en job wisten (CGVS p. 19). Gevraagd waarom uw vader en broer werden meegenomen stelt u immers dat er altijd een dreiging was voor uw familie omdat uw vader altijd werd verdacht van samenwerking met de overheid (CGVS p. 20). Verder verklaarde u ook dat de taliban reeds bij het tweede dreigtelefoontje, ongeveer 10 dagen voor machtsovername, alle details over uw familie had. U zegt: "ze wisten ons adres en over mijn broers, ze hadden alle info over ons (CGVS p. 14)." Dat uw familie gezien dit alles gewoon thuisbleef, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees.

U haalt aan dat de taliban u wist wonen omdat vrienden van u bij de taliban gingen. Via hen zou de taliban alle details over uw familie hebben (CGVS p. 17). Indien deze personen uw familie zo goed kenden, is het eigenaardig dat zij uw zus en paternale oom niet wisten wonen. Voorts bent u merkwaardig genoeg ook niet op de hoogte van de huidige functie van uw voormalige vrienden bij de taliban (CGVS p. 19). Nochtans staat u nog steeds in contact met vrienden uit uw buurt (CGVS p. 21). U werd dus in de gelegenheid gesteld hierover informatie in te winnen. Dat u dit niet deed, klemt opnieuw met uw ingeroepen vrees.

U stelt dat uw vader en uw jongere broer (...), de tweede avond van de machtsovername meegenomen werden door de taliban. Sindsdien heeft u niets meer van hen vernomen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Vooreerst is het volstrekt onlogisch dat uw vader zich daar nog steeds zou ophouden na de machtsovername indien hij daadwerkelijk voor de ANSF werkzaam was. Vervolgens oppert u dat uw oom samen met de dorpsouderen naar het politiestation ging om uw vader en broer daar te zoeken. U geeft aan dat het politiestation toen al overgenomen was door de taliban. In voorkomend geval is het eigenaardig dat de taliban wist om wie het ging en informatie aan uw oom verstrekten (CGVS p. 14). U vermoedt dat uw vader en broer werden meegenomen naar Nangarhar en daar werden vermoord. U staaft dit echter niet. Dit betreft dan ook een blote bewering van u (CGVS p. 20). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de verdwijning van uw vader en uw jongere broer toont u de problematische situatie waarin deze laatsten zich volgens uw verklaringen bevinden niet aan.

Dat uw moeder en zussen na de machtsovername, gedurende 7 dagen, alleen in het huis in Kabul bleven, overtuigt allerminst (CGVS p. 14). Temeer gezien de taliban daar op de tweede dag al langskwamen en uw vader en jongere broer meenamen. Slechts na uw vertrek verhuisde uw familie naar het huis van uw paternale oom gelegen in Kabul, Ahmad Shah Baba Maina, district 12, eerste blok in straat 3. Volgens uw verklaringen stellen zij het bovendien goed (CGVS p. 6).

Ter volledigheid merkt het CGVS ook nog op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit gezegd zijnde heeft u zowel in Oostenrijk als in Bulgarije wel reeds een aanvraag om internationale bescherming ingediend, nadat uw vingerafdrukken er werden afgenomen. Het feit dat u er uw asielprocedure niet hebt afgewacht en besloot verder te reizen naar België en u alsook heeft nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook

redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het niet geloofwaardig dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer, zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. De kopie van uw taskara vormt hoogstens een indicatie van uw identiteit. Ook de andere originele documenten die u voorlegt met name: uw arbeidsovereenkomst en inloggegevens van KSS, verschillende werkdocumenten en certificaten van uw vader en broer (...). Uw arbeidsovereenkomst in België, kunnen geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Deze vormen immers geen bewijs van uw ingeroepen vrees. Dit geldt eveneens voor de kopieën van foto's van u en uw familie, die u neerlegt. Aangaande deze foto's dient opgemerkt dat ook deze niet volstaan om uw asielrelaas te bewijzen. Foto's geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de exacte omstandigheden waarin de foto's werden genomen. Deze foto's vormen evenmin een bewijs van uw persoonlijke vervolging. Deze foto's werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS. Er moet hierbij immers worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info toegevoegd aan blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In eerste instantie benadrukt de Raad, in verband met de kritiek van verzoekende partij op de door verwerende partij gehanteerde informatie inzake Afghanistan, die zij gebrekkig en onvoldoende betrouwbaar acht, dat uit de motivering in de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat ook verwerende partij zich bewust is van de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek en dat hiermee rekening werd gehouden. Verzoekende partij kan niet volstaan met het louter nogmaals benadrukken van deze pijnpunten, waarbij zij verwijst naar de UNHCR *Guidance Note* van februari 2023 en een kritisch verslag van Nansen d.d. 16 juni 2022, zonder *in concreto* en onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel is.

De Raad onderstreept dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij omstandig over het werk van haar vader alsook over het werk van haar vader doch iets minder omstandig kan vertellen over het werk van haar broer en haar verklaringen ondersteunt met verschillende documenten. Verzoekende partij herhaalt haar verklaringen onder de verwijzing van passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hiermee herhaalt verzoekende partij slechts haar verklaringen doch dit volstaat niet om de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste ernstige poging onderneemt om bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, *in concreto* te verklaren dan wel te weerleggen. Het louter volharden in haar asielrelaas, volstaat hiertoe geenszins.

Wat betreft haar betoog dat de beoordeling van haar verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat verwerende partij bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale

bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Ook dient erop gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas ook kan blijken uit onaannemelijke, vage of niet-doorleefde verklaringen, zoals *in casu* het geval is zoals blijkt uit de pertinente motieven van de bestreden beslissing. Het argument dat het gebrek aan geloof van het vluchtrelaas gebaseerd is op een subjectief waardeoordeel van het gedrag van de vader van verzoekende partij en op het feit dat verzoekende partij enkele zaken buiten de kern van haar asielaas niet nader kon duiden, kan dan ook niet worden bijgetreden.

Het betoog dat er geen inconsistenties zijn in zijn verklaringen is ook niet dienstig te meer er wel degelijk werd vastgesteld dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de problemen die haar vader kende. Enerzijds stelde zij dat haar vader bedreigd werd totdat hij met pensioen ging en anderzijds stelde zij dat haar vader altijd bedreigd werd.

Waar verzoekende partij haar verklaringen niet onaannemelijk acht aangezien er zichtbaar op de website van de KSS vermeld staat dat ze naast private bedrijven vaak service leveren aan overheidsentiteiten, gaat zij er duidelijk aan voorbij dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over haar vrienden bij de taliban. Desbetreffend werd dan ook volledig correct het volgende overwogen:

“Vooreest is de wijze waarop de taliban uw betrekking bij de KSS en uw contactgegevens achterhaalden weinig plausibel. U beweert dat de taliban over deze informatie beschikten omdat twee dichte vrienden van u, (...) en (...) genaamd, de taliban vervoegden (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen wisten deze personen dat uw familie banden had met de overheid. Gezien het voorgaande is het volstrekt onlogisch dat zij uitgerekend u benaderden om gegevens van overheidspersoneel door te spelen. De taliban nam hiermee immers een enorm risico. Indien uw familieleden voor de overheid werkten, konden zij redelijkerwijs verwachten dat u de politie hierover zou inlichten, hetgeen u ook deed. Daar uw familie verdacht werd van samenwerking met de overheid was u allerminst de geschikte kandidaat om informatie over overheidspersoneel aan de taliban te verschaffen. Indien de taliban daadwerkelijk de werknemers van uw callcenter benaderde om van gegevens van overheidspersoneel te verkrijgen, dreigden zij hun werkwijze aan het licht te brengen door u te contacteren. Vervolgens beweert u dat u toegang zou hebben tot de naam en locatie van de gebruikers van Delight 2 en de taliban deze informatie nodig had om “targeted killings” uit te voeren (CGVS p. 16-17). Er kunnen vraagtekens worden geplaatst bij het nut van deze gegevensverzameling voor de taliban. De mensen die naar het callcenter belden waren immers laag- of ongeschoolden die hulp nodig hadden bij de installatie van hun pakket (CGVS p. 8 en 16). Het ging bijgevolg om lagere profielen met name: gewone soldaten en politieagenten en niet om hoge overheidsfunctionarissen. Waarom de taliban dusdanig veel moeite zou doen om de namen van deze personen te achterhalen is een raadsel. Bovendien verklaarde u dat u de persoonlijke informatie van gebruikers van Delight 2 niet kon inzien. U had geen toegang tot de identiteit: naam, foto, taskara of het adres van de gebruiker. U had enkel toegang tot het technisch gedeelte met name: de simkaart info en welke pakketten en diensten de abonnee gebruikte. Slechts wanneer een gebruiker van Delight 2 u belde u kon u zien vanwaar hij belde en introduceerde de klant zich met naam en toenaam. Het was voor u bijgevolg helemaal niet eenvoudig om relevante gegevens van overheidspersoneel aan de taliban door te spelen (CGVS p. 16).” Verzoekers algemene betoog over de informatie die er op de website staat en de verwijzing naar zijn verklaringen stellende dat hij veel kan vertellen over het probleem met de Delight 2 simkaarten werpt hier dan ook geen ander licht op.

Waar verzoekende partij hekelt dat verwerende partij geen belang hechtte aan het feit dat zij bescherming heeft gezocht bij de overheid, doet zij geen afbreuk aan het feit dat werd vastgesteld dat verzoekende partij na haar aangifte bij de politie hier niets meer van vernam. Aangezien een dergelijke aangifte de politie rechtstreeks aanbelangt viel redelijkerwijs wel degelijk te verwachten dat verzoekende partij hierover nog verdere informatie over zou vernomen hebben.

Waar verzoekende partij met betrekking tot haar telewerk aanvoert dat de verwerende partij voorbij gaat aan haar verklaringen dat het in haar district gevaarlijk is en zij daarom een verhoogde vrees koestert bij haar woon-werk verkeer en zij bijkomende veiligheidsmaatregelen heeft genomen door het betalen van wachters om het huis te bewaken, kan zij evenmin overtuigen. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekende partij in de door haar geschetste omstandigheden thuis zou werken. Uit verzoekers

verklaringen blijkt immers dat haar supervisor haar veiligheid op kantoor kon garanderen met kogelbestendige deuren, dat een collega uit het callcenter voor zijn huis werd vermoord door de taliban, dat de taliban haar wist wonen en zij evengoed ook vanop een ander adres dan haar thuisadres kon werken. In het geheel van deze omstandigheden acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekende partij ervoor koos om thuis te werken ongeacht het gegeven dat het niet veilig was in het district en er bewakers werden ingehuurd.

De verwijzing naar haar verklaring van de collega die vermoord voor diens woning kan niet verschonen of verklaren dat haar supervisor zijn werknemers niet heeft ingelicht over dergelijke incidenten. Indien dit incident met deze collega daadwerkelijk plaatsvond, viel opnieuw redelijkerwijs te verwachten dat de werkgever zijn personeel zou inlichten over deze dreiging en ook voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen zou nemen om toekomstige incidenten te voorkomen, wat *in casu* ook niet is gebeurd, zelfs integendeel. De supervisor verzag verzoekende partij van de nodige tools om thuis te werken. Het argument dat zij thans geen contact meer heeft met collega's is in dit opzicht dan ook niet relevant.

Verzoekende partij betoogt verder in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing onterecht de documenten opzijzet door op algemene te verwijzen naar de corruptie- en documentenfraude in Afghanistan. Verzoekende partij gaat zo echter voorbij aan de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de corruptie- en documentenwaarde in Afghanistan slechts één van de elementen is dat afbreuk doet aan de bewijswaarde van de documenten. In de bestreden beslissing kon de commissaris-generaal terecht oordelen:

“De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. De kopie van uw taskara vormt hoogstens een indicatie van uw identiteit. Ook de andere originele documenten die u voorlegt met name: uw arbeidsovereenkomst en inloggegevens van KSS, verschillende werkdocumenten en certificaten van uw vader en broer (...). Uw arbeidsovereenkomst in België, kunnen geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Deze vormen immers geen bewijs van uw ingeroepen vrees. Dit geldt eveneens voor de kopieën van foto's van u en uw familie, die u neerlegt. Aangaande deze foto's dient opgemerkt dat ook deze niet volstaan om uw asielrelaas te bewijzen. Foto's geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de exacte omstandigheden waarin de foto's werden genomen. Deze foto's vormen evenmin een bewijs van uw persoonlijke vervolging. Deze foto's werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS. Er moet hierbij immers worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info toegevoegd aan blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.” Verzoekende partij brengt ook nu geen concreet element bij waaruit zou blijken dat de door haar neergelegde stukken haar beweerde vrees zouden kunnen aantonen.

Ter volledigheid merkt de Raad op dat de onderzoeksplicht van de commissaris-generaal zich enkel uitstrekt tot de door verzoekende partij aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn, *quod in casu*. De commissaris-generaal is bijgevolg niet gehouden tot een verder onderzoek van de neergelegde documenten en moet niet bewijzen dat de foto's en documenten al dan niet vervalst zijn of in scene gezet, zoals door verzoekende partij wordt geopperd.

Verzoekende partij is verder wel van mening dat verwerende partij te veel gewicht geeft aan niet-doorslaggevende vaststellingen en details en een selectieve en eenzijdige lezing geeft van haar eigen administratief dossier, maar licht dit nergens concreet toe, noch toont zij aan op welke wijze dit de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen plaatsen.

In zoverre verzoekende partij hekelt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet geconfronteerd werd met de vastgestelde tegenstrijdigheden en verwijst naar het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad erop dat verzoekende partij meermaals in het verzoekschrift laat gelden dat er geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld. Hoe dan ook voorziet dit koninklijk besluit geen sanctie in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd.

Bovendien heeft verzoekende partij de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangehaalde incoherenties tussen haar verklaringen.

Waar verzoekende partij aangeeft dat zij als familielid van personen die bij het voormalige leger en de veiligheidsdiensten onder de vorige Afghaanse regering werkten een profiel heeft dat door de taliban geïdentificeerd wordt gaat zij voorbij aan de volgende pertinente vaststellingen:

*“Wat uw situatie betreft, kan immers vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. **Meer nog, u stelt uitdrukkelijk dat u nooit persoonlijk problemen hebt ondervonden omwille van het werk van uw broer of uw vader voor de overheid (CGVS p. 21).** Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.”*

Het louter verwijzen naar algemene informatie inzake het risico dat personen die betrokken waren bij lokale verzetsmilities en hun familieleden lopen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke. Waar verzoekende partij in deze context nog verwijst naar haar tewerkstelling en het gegeven dat de taliban haar wilde gebruiken om als informant te fungeren en zij door haar weigering aangeeft het niet eens te zijn met het beleid of de werking van de taliban wat in deze context als een uiting van een politieke opinie kan gezien worden, werd hoger vastgesteld dat aan haar verklaringen omtrent de voorgehouden problemen met de taliban inzake haar tewerkstelling geen enkel geloof kan worden gehecht.

Daarnaast haalt verzoekende partij nog een vrees voor vervolging aan omwille van haar (gepercipieerde) verwestering wegens haar lang verblijf in Europa. In het verzoekschrift citeert verzoekende partij desbetreffend uit tal van bronnen om de risico's aan te tonen die terugkeerders lopen wegens (gepercipieerde) verwestering. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt verzoekende partij voegt zij een arbeidsovereenkomst en een getuigenis van een vriend en van een collega.

Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering en/of wegens verblijf in het buitenland of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het Hof van Justitie heeft aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45).

Er kan, gelet op de relevante rechtspraak van het Hof en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om haar vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding te concretiseren en kan slechts vaststellen dat zij daar niet in slaagt.

Verzoekende partij brengt immers geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er bij haar sprake is van (toegeschreven) “verwestering” in de zin dat zij blijf geeft van activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoekende partij iemand

is die door haar handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat zij als zodanig zal worden beschouwd. Er blijkt niet dat bij haar sprake is van een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat verzoekende partij uiting geeft van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst.

Verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift grotendeels tot het verwijzen naar de duur van haar verblijf in België alsook naar algemene landeninformatie maar hieruit kan niet blijken, laat staan dat verzoekende partij dit aannemelijk maakt, dat zij tijdens haar verblijf alhier een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap, in Afghanistan heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt zij concreet aannemelijk dat haar een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap. Verzoekende partij kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen onder verwijzing naar algemene landenrapporten en studies om aannemelijk te maken dat zij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België/Europa maakt verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden is verwesterd of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan om die reden zal worden vervolgd.

Ook kan uit het enkele gegeven dat verzoekende partij op tweeëntwintigjarige leeftijd Afghanistan verliet en ondertussen twee jaar in België verblijft niet besloten worden dat zij verwesterd is of als zodanig zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij hierdoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat zij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afgaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in België toont zij geenszins aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afgaanse maatschappij. Aangezien verzoekende partij ruim tweeëntwintig jaar was toen zij Afghanistan verliet, kan ook niet worden aangenomen dat zij een deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht. Het algemeen betoog "*dat de notie van normen en waarden bijzonder abstract zijn en niet gemakkelijk te formuleren voor personen die nog in hun vormende jaren zijn en die dan ook onvoldoende vertrouwd zijn met existentiële, zelfkritische, fluïde en evoluerende concepten die inherent verbonden zijn aan het definiëren van iemands identiteit*", is ter zake dan ook niet relevant.

Aangezien verzoekende partij tot zijn tweeëntwintigste levensjaar in Afghanistan verbleef, naar school is geweest, Engelse les en computerles heeft gevolgd en al ongeveer anderhalf jaar werkte in een callcenter kan niet worden ontkend dat verzoekende partij wel degelijk maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen.

Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij, die Afghanistan ongeveer twee jaar geleden verliet, nu als vijfentwintigjarige, totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Dit geldt des te meer nu zij nog een netwerk in haar regio van herkomst heeft waarmee zij nog regelmatig contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 8) en zij zich dan ook zou kunnen laten informeren over de huidige situatie.

Verzoekende partij benadrukt dat zij zich bepaalde westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt omdat kan worden vastgesteld dat zij omwille van haar langdurig onafgebroken verblijf buiten Afghanistan en in België, tijdens haar vormende jaren, geconfronteerd is geweest met een samenleving die gestoeld is op concrete liberale, vrije, democratische westerse en ethische waarden, principes en gedragsregels, zoals (individuele) vrijheid, gelijkheid, respect, verdraagzaamheid, zelfbeschikking en diversiteit en dat in een pluralistische, multiculturele, multireligieuze en multilinguïstische maatschappelijke context. Met een dergelijk algemeen en niet geconcretiseerd en op haar persoon betrokken betoog overtuigt verzoekende partij niet.

De door verzoekende partij voorgelegde documenten over haar tewerkstelling in België en de getuigenissen van een vriend en van een collega geven enkel aan dat verzoekende partij in België aan haar integratie werkt en zich actief openstelt en deelneemt aan de Belgische cultuur en samenleving. Hieruit kan echter niet blijken dat bij verzoekende partij sprake is van verwestering of normoverschrijding. Verzoekende partij toont hiermee evenmin aan dat zij louter omwille van haar inspanningen tot integratie zou kunnen worden beschouwd als een persoon die religieuze of sociale normen heeft overschreden of als verwesterd zou kunnen worden beschouwd en daardoor een politieke of religieuze overtuiging die

ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban zal worden toegedicht zodat zij in de negatieve aandacht van de taliban kan komen. Verzoekende partij toont niet aan dat zij zich onmogelijk, of alleszins zeer moeilijk, zou kunnen houden aan de strikte regels die in de Afghaanse samenleving worden opgelegd en dat zij zich zeer moeilijk zal kunnen vinden in de autoritaire houding van de taliban. Door verder op een algemene wijze aan te voeren dat ze zich niet zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan en gehecht is aan de vrijheid in België, maakt zij verder niet *in concreto* aannemelijk dat zij verwesterd is of een verwestering zal worden toegeschreven door de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst. Het loutere feit dat verzoekende partij heeft kunnen zien dat bepaalde zaken in Europa anders worden aangepakt, maakt nog niet dat zij zich niet meer zal kunnen of willen schikken naar de regels en aanpak in Afghanistan. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar tewerkstelling hier om deze reden anders, laat staan negatief, gepercipieerd en geviseerd zal worden en zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie volgt niet dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

Verzoekers voor het overige algemene betoog over zijn vrees als ongelovige te worden beschouwd bij terugkeer naar Afghanistan, kan niet anders doen besluiten. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij in haar individuele omstandigheden in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als zijnde besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en in die zin riskeert te worden vervolgd.

Aldus maakt verzoekende partij in deze stand van zaken nergens concreet aannemelijk dat er omwille van enige activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen in haar hoofde sprake is van een verwestering/normoverschrijding of haar hierdoor een verwestering/normoverschrijding zou worden toegeschreven.

Gelet op het voorgaande maakt verzoekende partij niet concreet aannemelijk dat zij omwille van haar verblijf in België in geval van terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

Verder maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op wat voorafgaat. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviseerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt verzoekende partij enig concreet element aan waaruit zou blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Er wordt ten slotte niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekende partij nog in contact staat met haar familie in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 8). Uit niets kan blijken dat verzoekende partij bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Met haar loutere verwijzing naar haar afkomst uit een ruraal gebied doet verzoekende partij verder geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij evenwel geen enkele concrete informatie aanreikt, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loop om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Bovendien dient herhaald te worden dat verzoekende partij nog een netwerk in haar regio van herkomst heeft waarmee zij nog steeds contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4,

8). Derhalve blijkt uit niets dat het voor verzoekende partij onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Wat betreft het uitgebreide betoog in het verzoekschrift over het schrikbewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in haar verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Voor het overige komt verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op haar persoonlijke, individuele situatie.

Omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielaanvragen en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verder dient te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precare socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Waar verzoekende partij in dit verband nog lijkt te menen dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM, oordeelt de Raad dat zulks niet kan worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*" is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EASO "*Afghanistan. Country Focus*" van januari 2022, p. 14-32; EUAA "*Afghanistan security situation*" van augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Verzoekende partij wordt evenmin bijgetreden waar zij er in haar verzoekschrift op wijst dat het arrest “M’bodj” betrekking had op de specifieke situatie waarin een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst zou worden teruggezonden en dat het Hof van Justitie voor deze specifieke situatie de toepassing van de subsidiaire bescherming afhankelijk heeft gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg, maar dat de verantwoordelijkheid van de betrokken actoren niet al te strikt kan worden uitgelegd zonder de subsidiaire bescherming zinloos te maken. Het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst betreft immers een aspect van de socio-economische situatie in een land, zodat de redenering in het arrest “M’bodj” *in casu* naar analogie kan worden toegepast.

Waar verzoekende partij ook hier verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen.

Zij laat geheel na *in concreto* en onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn. Waar zij ook hier de gehanteerde landeninformatie bekritiseert, herhaalt de Raad dat verzoekende partij ook hier niet dienstig kan voorhouden dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie. Er is actueel wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat de door verwerende partij gedane analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt, dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Tevens dient verwerende partij te worden bijgetreden in de vaststelling dat er *in casu* evenmin elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5. Verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF